

Áron beszéde Rékához és Andyhez

Sziasztok!

Áron vagyok, Réka keresztfia, és nagyon örülök, hogy ma itt lehetek veletek ezen a különleges napon.

Bár ha Őszinte akarok lenni, minden nap különleges és izgalmas a keresztanyukámmal, mert Réka a világ legjobb keresztanyukája.

Életem legjobb kalandjai közül jó néhányat neki köszönhetek. Amikor Los Angelesben jártam nála, rengeteg fantasztikus helyre vitt el, amelyeket soha nem fogok elfelejteni. És amikor Ő jön haza Magyarországra, mindig a legmenőbb ajándékokat hozza nekem.

Azt is imádom, hogy amikor együtt vagyunk, állandóan viccelődünk, bolondozunk és ugratjuk egymást. Néha egyáltalán nem is úgy érzem, mintha felnőtt lenne, inkább olyan, mintha a nagytestvérem lenne.

Van viszont egy dolog, amit nem szeretek benne...

Állandóan aggódik értem! Nyugi! Már nagyfiú vagyok. Tudok magamra vigyázni. Nem kell buborékfóliába csomagolnod!

De tudom, hogy csak azért csinálod, mert szeretsz, és én is nagyon szeretlek téged.

Andyvel egy kicsit bonyolultabb a helyzet, mert Ő angolul beszél, én pedig magyarul. De tudom, hogy te is szeretsz engem, mert amikor Amerikában voltam, mindig a válladra vettél, amikor a kis lábaim úgy két perc séta után elfáradtak.

A kedvenc közös történetem az, amikor egyszer vigyáztál rám.

Dínó alakú csirkefalatokat készítettél nekem rizzsel. Csakhogy én a rizst csak kukoricával szeretem.

A probléma az volt, hogy nem tudtam, hogyan mondják angolul azt, hogy kukorica. Úgyhogy nagyon igyekeztem, és a „kukorica” szót a lehető legangolosabb kiejtéssel próbáltam kimondani.

Te csak néztél rám teljesen értetlenül...

pedig én tényleg a lehető legjobb angol kiejtésemmel mondtam!

A végén aztán írtál a keresztanyukámnak egy üzenetet:

„Mi a fene az a kukorica?”

Azóta viszont már tudom, hogy a kukorica angolul corn.

Azt kívánom nektek, hogy egy egész életen át tartó boldogság és rengeteg fantasztikus kaland várjon rátok együtt.

És kérlek... néhány ilyen kalandra engem is vigyetek magatokkal!
Nagyon szeretlek benneteket!